

staną się obowiązujące przy opracowaniu kosztorysów szczegółowych jako podstawa rozliczeń za wykonawstwo inwestycyjne.

§ 3. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do ustalenia w po-

rozumieniu z Ministrem Finansów wysokości kredytów potrzebnych dla pokrycia wydatków związanych z opracowaniem normatywów kosztorysów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

222

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 27 stycznia 1951 r.

w sprawie łączenia przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie art. 19 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Łączenie przedsiębiorstw państwowych następuje przez przejęcie całego majątku przedsiębiorstw przejmowanych przez jedno przedsiębiorstwo przejmujące.

§ 2. 1. Przejęcie majątku, określone w § 1, powinno być dokonane protokolarnie i komisyjnie. Komisja składa się z przewodniczącego, ustanowionego przez władzę, której podlega przedsiębiorstwo przejmujące, oraz dyrektorów lub ich zastępców i głównych (starszych) księgowych albo osób przez nich upoważnionych przedsiębiorstw przejmowanych oraz przedsiębiorstwa przejmującego.

2. Protokół przejęcia powinien być uzgodniony z bankami finansującymi eksploatację i inwestycje łączonych przedsiębiorstw.

§ 3. Podstawę przejęcia stanowi bilans przedsiębiorstw przejmowanych oraz spis majątku z natury (inventaryzacja na dzień przejęcia). Władza, której podlega przedsiębiorstwo przejmujące, może w gospodarczo uzasadnionych przypadkach zezwolić na zaniechanie inventaryzacji majątku lub na przeprowadzenie jej w ograniczonym zakresie.

§ 4. Przejęciu podlegają wszystkie aktywa i pasywa objęte bilansem jak również ustalone dla przejmowanych przedsiębiorstw limity finansowania robót kapitalnych i środków obrotowych oraz dotacje na pokrycie planowych strat.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo przejmujące odpowiada za wszelkie zobowiązania przejętych przedsiębiorstw.

2. Tytuły wykonawcze przeciwko przedsiębiorstwu przejętym są bezpośrednio wykonalne przeciwko przedsiębiorstwu przejmującemu.

3. Tytuły wykonawcze na rzecz przedsiębiorstw przejętych są wykonalne bezpośrednio przez przedsiębiorstwo przejmujące.

§ 6. 1. Zarządzenie o połączeniu przedsiębiorstw powinno w szczególności zawierać:

- 1) dokładne oznaczenie łączonych przedsiębiorstw,
- 2) określenie sposobu łączenia przedsiębiorstw,
- 3) termin połączenia i datę bilansów przedsiębiorstw przejmowanych,
- 4) określenie władzy, której przedsiębiorstwa połączone podlegają.

2. Termin połączenia i data bilansów przedsiębiorstw przejmowanych powinny być ustalone na ostatni dzień miesiąca.

§ 7. Przedsiębiorstwo przejmujące powinno:

- 1) przesłać do rejestru przedsiębiorstw państwowych odpis zarządzenia o połączeniu przedsiębiorstw oraz
- 2) zgłosić do tegoż rejestru po przejęciu majątku przedsiębiorstw przejmowanych wnioski o wykreślenie tych przedsiębiorstw z rejestru wskutek połączenia.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*

223

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 10 lutego 1951 r.

w sprawie udzielania i umarzania zaliczek na materiały udzielanych przez inwestorów przedsiębiorstwom budowlano-montażowym.

Na podstawie § 58 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) i w wykonaniu uchwały Nr 92 Prezydium Rządu z dnia 10 lutego 1951 r. zawieszającej punkt 16 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1948 r. w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń z tytułu dostaw i robót inwestycyjnych przedsiębiorstw objętych systemem finansowym oraz zniesienia zaliczkowania przedsiębiorstw budowlanych i montażowych (Monitor Polski Nr A-15, poz. 209) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla zabezpieczenia utrzymania na budowie niezbędnego zapasu materiałów umowa pomiędzy inwestorem a przedsiębiorstwem będącym wykonawcą generalnym powinna przewidywać obowiązek inwestora

udzielenia przedsiębiorstwu będącemu generalnym wykonawcą danej inwestycji, a należącemu do kategorii osób wymienionych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73), zaliczki na materiały w wysokości 15% wartości przewidywanego na dany rok zużycia materiałowego.

2. Udzielenie zaliczki powinno nastąpić w przeciągu 14 dni od daty notyfikacji bankowej.

3. W przypadku udzielenia przedsiębiorstwu zleceń dodatkowych, przekraczających 5% ogólnej wartości umowy, inwestor powinien udzielić uzupełniającej zaliczki na zasadach określonych w ust. 1 i 2. Odnosi się to również do przypadku, gdy inwestycja wykonywana jest dłużej aniżeli rok i gdy zakres robót lat następnych uzasadnia udzielenie w latach następujących uzupełniającej zaliczki.

4. W przypadku gdy inwestycja wykonywana jest dłużej aniżeli rok, należy w umowie ustalić szacunkowo wysokość zaliczki przechodzącej na rok następny.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo (generalny wykonawca) obowiązane jest do rozliczenia zaliczki w drodze potrącenia odpowiednich kwot umorzeniowych z rachunków przejściowych, tak aby ostateczne rozliczenie zaliczki zbiegło się z datą wykonania całości zamierzenia inwestycyjnego.

2. Rozpoczęcie rozliczenia zaliczki powinno nastąpić począwszy od faktury przejściowej, obejmującej roboty wykonane o wskaźniku zaawansowania 30—50%, przyjmując za podstawę obliczenia tego procentu całość zadania inwestycyjnego. Przyjęcie odpowiedniego procentu w granicach 30—50% dla ustalenia między inwestorem a przedsiębiorstwem momentu rozpoczęcia rozliczenia zaliczki uzależnia się od rodzaju wykonywanej inwestycji.

3. Minister Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Przemysłowego i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego opracuje w terminie do dnia 1 kwietnia 1951 r. szczegółowe instrukcje dotyczące stosowania dla poszczególnych rodzajów budownictwa odpowiednich wskaźników zaawansowania robót, określających moment rozpoczęcia rozliczenia zaliczki.

§ 3. 1. Dla rozliczenia zaliczki należy stosować stawkę umorzeniową w wysokości wynikającej ze stosunku kwoty zaliczki do kwoty przerobu w okresie od daty rozpoczęcia spłaty zaliczki do zakończenia całości robót danego zamierzenia inwestycyjnego.

2. Nie potrąconą z faktur przejściowych resztę zaliczki należy rozliczyć fakturą ostateczną.

3. W przypadku gdy w rezultacie rozliczenia ostatecznego wynika nadwyżka na rzecz inwestora, przedsiębiorstwo obowiązane jest do zwrotu nadwyżki w terminie 14 dni od daty potwierdzenia przez inwestora kwoty faktury ostatecznej. Przedsiębiorstwo obowiązane jest do dokonania tego zwrotu nawet w przypadku, gdyby między przedsiębiorstwem a inwestorem powstał spór co do wysokości ostatecznego rachunku, przy czym dla ustalenia nie opłaconej kwoty zaliczki przyjmuje się kwotę faktury w wysokości uznanej przez inwestora.

4. W przypadku gdy inwestycja w trakcie jej wykonania przekazana zostaje w celu kontynuowania jej wykonania innemu przedsiębiorstwu, przedsiębiorstwo dotychczas ją wykonujące obowiązane jest w ciągu 14 dni po zakończeniu przez siebie wykonywanych robót zwrócić pozostałą zaliczkę.

§ 4. 1. W przypadku zlecenia przez przedsiębiorstwo (głównego wykonawcę) pewnej części robót podwykonawcy, którym jest przedsiębiorstwo państwowe, główny wykonawca obowiązany jest przekazać podwykonawcy odpowiednią część zaliczki.

2. Udzielenie zaliczki na rzecz podwykonawcy i rozliczenie z niej powinny nastąpić zgodnie z §§ 1, 2 i 3 niniejszego zarządzenia.

3. Za właściwe zużycie zaliczki przez podwykonawcę i terminowe jej rozliczenie odpowiada przedsiębiorstwo (główny wykonawca).

§ 5. 1. Bank finansujący działalność operacyjną przedsiębiorstwa prowadzić będzie dla zaliczek odrębny „Rachunek zaliczek materiałowych“.

2. Wszelkie wpływy z zaliczek odprowadzane będą przez bank na rachunek zaliczek materiałowych.

3. Wyплаты z tego rachunku mogą być dokonywane w przypadku:

- 1) zakupu materiałów na budowę, przy czym przez zakup materiałów rozumie się regulowanie należności na rachunki dostawców;
- 2) zwrot zaliczki na rzecz inwestora;
- 3) rozliczeń z rachunkiem operacyjnym.

Ponadto z tego rachunku można wypłacić odpowiednią część zaliczki na rzecz podwykonawców. Przelew tego rodzaju dokonywany zostaje na rachunek zaliczek podwykonawcy.

4. Koszty uboczne, związane z zaopatrzeniem materiałowym, jako też zakupy materiałów na cele ogólne przedsiębiorstwa, dla celów produkcji pomocniczej oraz na magazyny interwencyjne i zapasów sezonowych powinny być pokrywane z rachunku operacyjnego.

5. Przedsiębiorstwo ma obowiązek podać bankowi w terminach przewidzianych uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 maja 1947 r. w sprawie rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między przedsiębiorstwami państwowymi i jednostkami budżetu państwowego dokładne dane co do przeznaczania określonej dostawy (faktury) dla udzielenia dyspozycji co do pokrycia faktury bądź zgłoszenia zastrzeżeń. W przypadku niewykonania przez przedsiębiorstwo tego obowiązku wszelkie faktury za dostawy materiałowe pokrywane będą z rachunku zaliczek materiałowych do wysokości wolnych środków na tym rachunku.

§ 6. 1. Zaliczki, udzielane stosownie do postanowień § 1, odpowiadają przeciętnym normatywom branżowym materiałów i służą dla celów kontroli utrzymania na budowach gospodarczo uzasadnionych zapasów w trybie ustalonym w § 5.

2. Przedsiębiorstwo obowiązane jest do dnia 15 miesiąca następnego według stanu na ultimo miesiąca poprzedniego podać bankowi finansującemu działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa według danych księgowości finansowej i materiałowej:

- 1) wartość zapasów materiałów w magazynach znajdujących się na budowach;
- 2) wartość zapasów materiałowych w innych magazynach;
- 3) saldo rozliczeń materiałowych, otrzymanych od inwestorów (podgr. 148 jednolitego planu kont);
- 4) saldo rozliczeń zaliczek materiałowych, udzielonych podwykonawcom (podgr. 143 jednolitego planu kont).

3. W oparciu o dane, wymienione w ust. 2, bank powinien do dnia 25 każdego miesiąca przeprowadzić rozliczenie pomiędzy rachunkiem operacyjnym a rachunkiem zaliczek materiałowych przedsiębiorstwa doprowadzając do zgodności: saldo zaliczek inwestorów (podgr. 138) — wartość zapasów materiałowych na budowach plus saldo zaliczek materiałowych udzielonych podwykonawcom (podgr. 143) plus saldo rachunku bankowego zaliczek materiałowych (konto 1102).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 10 lutego 1951 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20a.